

[Udenrigsministeren.]

saa tror jeg, at det maaske kunde skabe en øjeblikkelig Lettelse, men at der ikke er nogen Sandsynlighed for, at det vilde føre til meget væsentlige Resultater.

Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han i Forbindelse hermed udtalte et Ønske, som jeg for min Del ikke tidligere har staaet over for, nemlig dette, at der paa en eller anden Maade skulde tilvejebringes en Liste over de enkelte Importører, af hvilken man kunde se, hvem der havde udnyttet deres Attester og paa hvilket Tidspunkt de havde udnyttet dem. Ja, en Opgørelse i den Henseende kan ikke tilvejebringes, men der ligger naturligvis Protokoller, hvoraf man, hvis man sætter sig til at gennemgaa dem, er i Stand til at se, hvordan det staar for den ene Forretningsmand og for den anden Forretningsmand. Det drejer sig om nogle Tusinder, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det Billede, man vilde faa deraf, er saa kaotisk, at man ikke vilde kunne bringe noget ud deraf. Jeg skal gerne forhandle med den højtærede Handelsminister om, hvorvidt det maatte være muligt paa Grundlag af dette at tilvejebringe noget Materiale, som kan have en eller anden Værdi, men noget videre tror jeg ikke derpaa.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde saa, at naar nu Attesterne ikke blev udnyttet tilfredsstillende, saa kunde man jo lade Landbruget og Handelen prøve. Hvad Handelen angaar, synes jeg oprigtigt talt, vi har prøvet det; det er det System, der hele Tiden har været. Og at Landbruget skulde prøve, hvad mener det ærede Medlem dermed? Mener det ærede Medlem dermed, at Landbrugets Organisationer skulde træde i Stedet for vor Købmandsstand og overtage Indkøbet i Tyskland? Jeg tror ikke, der just vilde blive Jubel hos det ærede Medlem Hr. Prieme, hvis denne Ordning skulde gennemføres, og jeg vilde ogsaa for min Del tro, at Handelen ikke gik lettere derved. Jeg tror nu alligevel, at saa store Vanskeligheder vore Købmænd har haft med Indførselen, vilde det dog vise sig, at Vanskelighederne blev større for Folk, der ikke havde samme Erfaringer paa dette Omraade, som Købmændene har. Og jeg er noget bange for,

at hvis man forsøgte det, vilde Resultatet blive et ikke ringe Tab for de Landbrugsorganisationer, som vilde gøre Forsøget. Men jeg ved jo ikke, om det egentlig er dette, det ærede Medlem mente. Selv har jeg ikke været stillet over for noget Forslag om noget saadant; hvis der paa noget Tidspunkt skulde fremkomme et Forslag, maa det jo tages op til Undersøgelse og Prøvelse som andre Forslag.

Det ærede Medlem var lige saa misfornøjet som adskillige andre med Kulhandelen og understregede som sin Opfattelse, at naar man havde maattet lade sig drive til denne, var det, fordi der var for faa Attester. Jeg kan svare med det mest afgjorte bestemte Nej, det var det ikke, det var, fordi Attesterne ikke blev udnyttet hurtigt nok, og paa det Tidspunkt, Kulhandelen fandt Sted, stillede man sig fra tysk Side saaledes, at man ganske afgørende erklærede: Det kan ikke nytte, at vi lægger nye Attestbjerger af hverken den ene eller anden Karakter oven paa de Bjerger af Attester, der allerede ligger ubrugte, og derfor kan vi ikke tage de vedkommende Tillægskontingenter uden gennem en Aftale om et ganske bestemt Statskøb. Det var den Tilstand, der forelaa; og Ansvaret for den kan ikke føres tilbage til noget, som Regeringen har foretaget; økonomiske Forhold, som hverken den danske Regering eller den tyske Regering kunde beherske, har været bestemmende for, at Situationen i September Maaned laa paa den Maade.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram bad om, at Erhvervsorganisationerne i Fremtiden maatte komme aktivt med i Forhandlingerne. Det har de i høj Grad været hidtil, ikke til hver af de mindre Forhandlinger — Aftalen gaar ud paa, at disse Forhandlinger føres mellem Regeringsudvalgene, og jeg tvivler om, at der vil være nogen Mulighed for at faa Tyskerne til at føre dem paa anden Maade —, men i den samlede Forhandling, hvor alt tilrettelægges; der har Erhvervsorganisationerne i fuldt Omfang været repræsenteret.

Det ærede Medlem gav saa en Skildring, som paa en Maade overraskede mig noget. Det ærede Medlem skildrede det, som om Tyskerne var indtil der alledyrderste imødekommende, fortrinlige at forhandle med, rede til at levere konkurrencedygtige Varer